

Grožio kūrimo pamokos

Gėlės ir jų gaminiai mus lydi visą gyvenimą — kalendorinėse šventėse, šeimos sueigose, oficialiuose renginiuose. Floristiniai darbai emociškai papildo erdvę, įsiteikia iškilmingumo įspūdį, sukuria nuotaiką. Kalendorinėse šventėse, kurios glaudžiai susipynusios su krikščioniškosiomis tradicijomis, dažnai gėlių naudojimo simbolinė prasmė gali būti aiškinama ir tautiniu, ir simboliu aspektais. Dažnai neatsiejamai nuo konkrečių metų laikų (žiema — spygliuočių šakos, sausaziedžiai, šiaudai; pavasarį — sprogstantys pumpurai, žaliuojančios šakelės, daigai, svogūnai; vasarą — subrendę žiedai ir lapai; rudenį — derlius visu savo gausumu). Kalėdos — viena iš emocionaliųjų ir puošniausių švenčių. Todėl Adomynės kaimo bendruomenė, vykdydama projektą „Tradicijų puoselėjimas — bendruomeniškumo pagrindas“, sukviėtė visas grožį puoselėjančias moteris pasimokyti namų ir visuomeninių erdvių puošybos meno paslapčių. Floristė dizainerė iš Kauno Vida Šaltienė į Adomynę atvežė visą mokomąjį seminarą „Kalėdinė puošyba“: jau pagamintus kalėdinius vainikus, puokštes, eglutes ir dėžes, kupinas įvairiausių priemonių joms daryti. Adomynietės irgi nesnaudė: susinešė kas ką turėjo susidžiovinę ir prisirinkę vasarą, rudenį, o kai ką tiesiog dar ir dabar nusiskynė augantį lauke...

Seminaro pradžioje lektorė pirmiausia supažindino su kalėdinės puošybos tradicijomis ir pristatė naujausias kalėdinių dekoracijų madas.

Jeigu Kalėdas suvokiame tradiciškai, renkamės amžinai žaliuojančius augalus, kankorėžius, samanas, šiaudus, ir ruošiamo vainikus, girliandas, vėrinius. Tačiau šiandieniniams darbams suteikiamos įmantresnės formos — konusai, rutuliai, cilindrai, išdidintų neįprastų formų vainikai. Girliandos naudojamos stalų, patalpų, židinių, sienų, langų dekoravimui. Tradiciškai tai džiovintų medžiagų darbai, tačiau šiandien jie jau dekoruojami įvairiom netradicinėm medžiagomis

— kriauklėmis, koralais, perlais. Naudojami ir džiovinti šiltų kraštų vaisiai, riešutai, meduoliai, kurie sukuria turto ir pertekliaus įspūdį.

Tradiciškai Advento simbolis yra apskritimas — begalybė. Vienas svarbiausių kalėdinio dekoravimo elementų yra žvakės. Jos simbolizuojaėjimą iš tamsos į šviesą, todėl jų funkcija — degti. Kalėdiniame darbe jos komponuojamos keturios arba dukart po keturias, t. y. aštuonios, tris kartus po keturias (dvylika) žvakių. Kalėdų spalvos — žalia (ramybė ir amžinybė), raudona (gyvybė), auksinė (turtas), ir, aišku, balta spalva. Tačiau kasmet egzistuoja kintantys madingi spalviniai deriniai, kurie tais metais vyrauja visuose floristiniuose darbuose. Džiugiausia tai, kad Lietuva šiemet atsikrato keletą metų populiarios violetinės spalvos — liūdesio ir gedulo spalvos. Gal žengiame į stilingesnį, geresnį gyvenimą? Apie tai ir galvokime, kai baigsis rimtasis Adventas ir į savo namus įsileisime šventų Kalėdų džiugesį.

Kalėdoms nebijokime pasipuošti spalvomis, sublizgėkime auksu, sidabru, ryškesnėmis spalvomis. Kalėdines puokštes ir tą patį advento vainiką pagyvinkime simboliniais aksesuarais — žvaigždutėmis, varpeliais, juostelėmis — ir taip kurkime pakilią šventinę nuotaiką.

Po teorinės dalies ir naudingų praktinių patarimų užvirė darbas. Kiekviena seminaro dalyvė (ir vienas dalyvis) specialistės patariamai susikūrė ir savo rankomis pasigamino po vieną (o kai kas ir po keletą) kalėdinę dekoraciją savo namams: vainiką, rutulį, eglutę, puokštę. Seminarui pasibaigus, išsvermingiausios dar iki vėlumos karpė ir rišo didžiulį sietyną – papuošti didžiajai dvaro salei.

Kiekvienas darbelis gavosi nepakartojamai gražus. Supratome, kad negabių žmonių nėra. Kiekvienas mes galime kurti grožį ir gėrį aplink save. Reikia tik turėti nors šiek tiek žinių ir įdėti nors truputėlį pastangų. Tada ir gyvenimas taps gražesnis. Ir patys būsime laimingesni...

Tad idėjų pasisėmėme, norą sužadino. Belieka atverti širdis Kalėdų džiaugsmui ir didžiajai akimirkai puošti savo namus.

Virginija Pakalniškienė,

Adomynės kaimo bendruomenės pirmininkė